

Zvukový mistr Pája Jindrák nemívá vůbec špatné nápady. Uspořádat komorní koncert v kavárně dvorany KC Zahrada v Praze na Jižním Městě byla jeho myšlenka, která se potkala se vstřícností zdejšího dramaturga Tomáše Rulfa. A tak jsme se ve čtvrtek 16. února uvelebili v pohodlných sesličkách u kulatých stolečků a ke kávě či sklence dobrého moku jsme se chystali ochutnávat z nabídky písniček dua [Petr Sedláček](#) a **Tomáš Gregor** a hostující **Terezy Terčové**.

Krátce po 19. hodině, v intimním osvětlení, na nás ovšem čekalo překvapení. Předkrm nachystal vysoký kučeravý mladý muž, písničkář [Pavel Pokorný](#) z Třebíče. Z Brna, kde si vyzvedl opravenou kytaru, si návrat naplánoval přes Jižní Město. Proč hned spěchat zpět ku Třebíči, že? Do širšího diváckého povědomí se zapsal vítězstvím písně

Samoty

v lednové hitparádě pořadu ČT Na moll. Tři písničky mu stačily k navázání kontaktu, a to o nich zlí jazykové tvrdí, že neoplývají přílišným optimismem. Vyvážil je krátkými zprávami z tisku. Např. z Ruska, kdy po soutěži v pití vodky slavný vítěz šťasten zemřel,

Petr Sedláček

foto: Lucie Dvořáčková @www.ifolk.cz

atímco druhý a třetí v pořadí skončili v nemocnici s otravou. Zahradní diváky rozezpíval písní *Kl učovská hora*

, pouze Cimbura zatvrzele mlčel. Pavel dokončil nové CD

Pokoj pro hosty

, křest je naplánován na 8. dubna na Folkovém špízu v Náměšti nad Oslavou.

V třípísničkovém úvodu se představilo duo **Gregor Sedláček**, nazvěme je tak podle titulu jejich prvního společného demáčku. Pájovými reflektory nasvícen červeně Tomáš Gregor a zeleně Petr Sedláček. Symbolizovalo to snad Sedláčkovu vegetariánství a Gregorovu masožravost?

Hned v první písni osvětlili, proč musí dělat folk (

Kdybych tak byl doktor věd

). Po

Tramvaji

Petr mě velmi potěšil písní s vroucím vyznáním

Kř smrti rád

.

Třemi písničkami se uvedla i hostující [Tereza Terčová](#). Sdělila nám sice, že se jí moc dobře nezpívá, neboť ve škole - studuje Ježkovu konzervatoř - absolvovala čtyři hodiny zpěvu a zažertovala, že ještě nikdy nezpívala na chodbě (rozuměj dvorana Zahrady!!!), její osobní pocit se ale k našim uším nepřenesl. Terčin hlas zněl v celé své kráse a jasně zářil hned v první písni *Nejdelší tunel světa*. V mystické *Až*

jednou

, kdy se ptá "

Jak tě tam jednou potkám v tom davu andělů

", či v

Pouštním chrámu

jsem více než obsah písni uhranutě poslouchala ve všech polohách krásný sytý a znělý hlas.

S přítelem [Danem Švecem](#) vytvářejí nejen příležitostné pěvecké duo, ale i dvojici autorskou. Jejich společné *Kapky* nabídl zpěvný zapamatovatelný duet, v *Kř idlech pegasů*

jsem se zaposlouchali do svěží, hravé, nijak komplikované melodie. Až se mi doprovod kytar zdál nedostatečný a podvědomí mi začalo doplňovat bicí, basu a posléze celou kapelu.

Dan tak často jako Tereza nevystupuje, společný výstup si užíval a rozpovídal se, až byl na scéně zkušenější partnerkou lehce uzemněn: "*Dane, víš proč nemám ráda některé písničkáře?* Protože víc kecají než hrajou". Díky, Terezko,

kdybych to napsala jako kritickou připomínku, byla bych za přísnou já. Dan se zastyděl a vše napravil, když se posléze vrátil na scénu recitativem "

V mou krev rozpuštěný, až překročíš můj práh

" v Terčině písni

V peřinách

.

Petr Sedláček poslední rok strávil přemýšlením, jestli po letech neodejde z folkové scény.

Pak potkal skvělého bluesového kytaristu, saxofonistu a zpěváka Tomáše Gregora z Prievidze. Již jejich společné vystoupení vloni na iFOLK JAMu, kde jsem je slyšela poprvé, dávalo tušit, jak by jim spolupráce slušela. A jsem ráda, že po životních peripetiích posledního roku Petr

kytaru Anežku neodložil do futrálu, dostal novou chuť k hraní a začal psát nové písničky. Petr

Jeroným Lešner kouká přes rameno Tomáše Gregora

foto: Lucie Dvořáková @www.ifolk.cz

s Tomášem si porozuměli lidsky i hudebně a je to na jejich spolupráci znát. Gregor se vedle výmluvného Sedláčka jevil jako tichý společník s výrazem a gestikulací náčelníka Inčučuny, ovšem s jiskrou šibala Scappina. Kromě dua s Petrem prý hraje na Slovensku s nějakým Müllerom a má vynikající bluesovou kapelu.

Petr Sedláček oprášil i několik písni, které dlouho a někdy hodně dlouho na recitálech neuváděl. Ze svého muzikantského šuplíčku vybral, jestli jsem dobře počítala i s přídávky, patnáct především milostných písni. Písni možná posmutnělých, ale vždy s jiskřičkou naděje. Písni, v nichž se muž vyznává ze svých citů milované ženě. Vždy vroucně, někdy nesměle, jindy rozpustile, zdrženlivě i vášnivě, často až bolavě upřímně. Co svět světem stojí, a lidé jsou lidmi, hluboký milostný vztah je povznáší i sužuje, obohacuje i bere. A snad se o prohrách i bolestech lásky zpívá s větším nadhledem, prožívá-li autor a interpret v jedné osobě šťastnější období. Gregorova kytara přesně akcentuje náladu písniček nápady a hravostí opatřenými sóly, přesně mířenými detaily k jejich obsahu. Laškovně se rozcvrliká nebo tlumeně zavzlyká, je v tom nesmírný vtíp, zkratka, umírněnost, zkratka porozumění.

Z písni, které letos vydali na svém demu, uvedli v zahradní kavárně všechny, energickou hitovku *Včera jsi nebyla doma*, *Klíčovou díрку*, *Velké slovo*, *Bohnice blues* a *Co mi na očích vidíš*. Zde Petr vyzdvihl textařský podíl Tomáše, složil část českého textu. Cituji: Pampadadadada, pampadadadada?, původně slovensky Pampadadadada, pampadadadada?, ale nemuseli bychom rozumět, že?

Během koncertu jsem si nezaznamenávala obvyklé poznámky, ale zapisovala si úryvky z písni, části textů, které mě zaujaly svou obrazotvorností a poetikou. Než si dovolím ocitovat několik z nich, uzavřu své povídání o prvním koncertu ve folkové kavárně KC Zahrada konstatováním, že to byl jeden z nejpříjemnějších zážitků letošní sezóny.

K smrti rád

*Mám v hlavě vorvaně Johanku v Arku/ Nohy mám ve vaně a hlavu v parku
Hlemýžďe v ulitách morgánu fatu/ Ještě jsem nevytáh z trnu svou patu*

Havraní

*Skončily zprávy okamžik pro rolety/ Zbyl tu tvůj parfém ta vůně jedné věty
Chtěl bych to vrátit - proč nešel jsem sám/A ty víš, že jsi ta jediná koho tu mám*

Bohnice blues

*Včera jsi odnesla všechnu mou vůni/ Zůstal jsem čistej jak operační sál
Vzalas mý dotyky zrcadlo z tůní/ Nahej a bosej - nevím kudy dál/ Kam a proč dál*

Než půjdeš blíž

*Než půjdeš blíž zahojím potají/ Pár starých ran pár starých bolestí
Znáš mě a víš někdy mě volají/ Někdy mám smůlu někdy se pošťestí*

Prkna, co znamenají nebe

*Až pro mě v divadle jednou nezbyde místo/ Až uvidím v kulisách neznámý kus
Až jeviště bude náhle tak divně blízko/ Až usnou všechny mé písně - vzít si mě zkus*